

[Morten Lange.]

Den har det tilfælles med den foreslåede ordning for Danmarks lærerhøjskole, at man nu også her begynder at arbejde med ideen om provinsafdelinger, blot at man på dette felt i virkeligheden er en del længere fremme med provinsafdelinger, og jeg synes, det tegner til at blive en god og sund struktur. Det er muligt, at nogle af disse afdelinger efterhånden vokser op til at blive selvstændige, og det er meget muligt, at de foreløbig i hovedsagen må klare sig med at bestride førstedelsundervisning; men jeg tror faktisk, at meget af fremtidsperspektivet i handelsundervisningen kommer til at koncentrere sig omkring provinsafdelinger, for det er her, det vil være nemmest at bygge videre med noget af den omstrukturering, som jeg mener er tiltrængt.

Jeg vil gerne til de bemærkninger, jeg gjorde før om strukturen, tilføje, at jeg tror ikke alene, det er den administrative struktur af handelshøjskolerne, vi må se på, men det er nok også afgrænsningen. Så vidt jeg kan se, vil en fornuftig udvikling af den højere uddannelse på — bredt sagt — dette område gøre det naturligt, om man på handelshøjskolerne spekulerede på forholdet til hele det område, der hedder ingeniøruddannelsen, og som jo i vid udstrækning i virkeligheden rekrutterer til områder, hvor handelskyndighed er næsten lige så nødvendig, som det er nødvendigt at have en god ballast i ingeniørfaget. Der er en ret skarp deling imellem de to fagområder. Jeg kunne levende forestille mig, at en provinsafdeling på et eller andet tidspunkt kom så nær i familie med en anden provinsafdeling af noget andet eller med et ingeniørakademi, at vi fik et fornuftigt samarbejde, så de to uddannelser kunne spille sammen, måske til væsentlig fordel for begge. Noget lignende gælder en række af de administrative uddannelser, vi har herhjemme, som formodentlig også kunne trænge til at låne fra handelshøjskolerne og til gengæld kunne låne dem noget.

Der er naturligvis et væsentlig længere

sigte i dette. Det er noget af det, vi i sin tid har opnået ved at holde ret store fagområder samlet inden for universitetet — måske lidt for samlet — og noget af det er forsvundet lidt for os ved, at lige så snart vi kommer uden for universitetet, hugger vi op i ganske snævre båse, hvor samspillet kan blive gjort ret vanskeligt. Jeg tror, det var rart at have et perspektiv for fremtiden, idet vi måske netop ved hjælp af provinsafdelingerne, som kan være lidt nemmere brikker at stille om på, kunne nå at få et sådant samarbejde i gang. Det vil efter min mening være gavnligt.

Derudover har jeg kun to små bemærkninger. Den ene er en beklagelse af, at noget, som jeg just hørte, desværre ikke er rigtigt. Det ærede medlem hr. Orla Møller glædede sig over, at der ville blive elevrepræsentation i diverse af handelshøjskolernes organer. Det er der ikke. Elevrepræsentationen har kun samme ret som ved andre højere læreanstalter, nemlig til at føre forhandlinger. I hvert fald fremgår det ikke tydeligt, at der er videregående rettigheder; det modsatte fremgår.

Endelig et meget lille, republikansk hertesuk. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at rektor for en handelshøjskole skal udnævnes af kongen. Det er såmænd helt tilstrækkeligt, hvis de ærede professorer dér og de andre medlemmer af uddannelsesrådet vælger ham. Det er tilstrækkeligt til, at han kan slæbe rundt på en kæde.

Erik Østergaard: Det foreliggende lovforslag går ud på gennem visse ændringer at skabe grundlag for en omordning af handelshøjskolernes ledelse og tilsigter endvidere at give disse skoler status som højere læreanstalter. Der foreslås oprettet et styrelsesråd, som repræsenterer erhvervslivet, og et undervisningsråd, repræsenterende handelshøjskolernes professorer og øvrige studieledere. Det vil sikkert gennem det foreslåede styrelsesråd, der i særlig grad tager sig af skolens praktiske ledelse, være muligt at bevare og fremme den fornødne kontakt